OSCAR WILDE. SHORT STORIES

LORD ARTHUR SAVILE'S CRIME

El crim de Lord Arthur Savile ens acosta a l'alta societat anglesa.

Chapter 1: Lady' Windermere's Palm Reader

Era l'últim esdeveniment de Lady' Windermere's Palm Reader abans de Pasqua, i ella estava guapíssima. Portava un pel llarg rissat i daurat i tenia els ulls blaus. També va ser una de les seves millors nits i durant la festa va decidir trobar-se amb el seu lector de palma -Mr Podgers-. Lord Arthur s'ofereix per anar-lo a buscar i Lady Windermere el descriu perquè el reconegui: és una persona petita, gorda, amb una graciosa calba i ulleres. La noia el veu passejant per l'habitació i li presenta a la duquessa (Duchess of Paisley).

Quan li llegeix la mà veu una línia de vida excel·lent i li demana en canell. En aquest identifica tres línies clares i li diu que viurà fins a una edat molt vell, sent molt feliç. Per altra part, la línia intel·lectual no és exagerada, la seva economia no és gaire estable i en la línia del cor o amor troba un afecte lleial i un fort sentit del deure.

Seguidament, li llegeix la mà a Lady Flora i ràpidament veu que és pianista i li agraden els animals. Al Sir Thomas el descriu amb un caràcter aventurer i li prediu un naufragi al seu pròxim viatge. Per altra part, ni Lady Marvel ni Monieur de Koloff (The Russian Ambassador) volen que els llegeixi la mà.

Més tard, Lord Arthur Savile demana si li pot fer una lectura de la palma. A l'instant, la cara de Mr Podgers es torna pàl·lida, comença a suar i els seus dits es tornen freds i apegalosos.

Chapter 2: Lord Arthur Is Frightened

Lord Arthur té por del que pugui ser i vol marxar corrent de la sala, però prefereix saber el pitjor que quedar-se en una terrible incertesa. El lector procedeix a mirar-li l'altra mà, es recupera i diu: "Aquesta és la mà d'un jove encantador." Lady Windermere continuava volent detalls, i Mr Podgers prediu que el noi pròximament anirà a un viatge i perdrà un familiar llunyà. Com que a Lady Windermere no li interessa els parents llunyans, el grup torna al banquet.

Quan tothom marxa del palau, Arthur es queda pensatiu al costat de la xemeneia i per primer cop s'adona del terrible misteri del destí. Era possible que algun pecat o crim secret s'hagués escrit a la seva mà amb caràcters que no podia llegir, però que n'hi hagués d'altres que podrien desxifrar? El noi s'esperava una tragèdia i es compara amb els actors, els quals sí que poden actuar i escollir diverses escenes.

Uns instants més tard, el lector de palmes entrà a l'habitació i després d'una llarga mirada, tots dos es van quedar en silencia. Realment havia vingut a buscar un guant que s'havia deixat la Duchess, però el noi insisteix que li expliqui de veritat què ha vist. Sap que hi ha quelcom més i fins i tot s'ofereix a fer-li un taló de 100 lliures; s'asseuen perquè tenen per a temps.

❖

Deu minuts més tard, Lord Arthur surt corrent de Bentinck House i camina sense rumb per la ciutat. Era de nit i en un punt va parar a mirar-se les mans, ja que hi notava sang. També sentí cops de punys i bufetades d'una casa i en la paret hi havia escrit la paraula 'Murder'. A més, s'oferia un premi per aquí capturava l'assassí; potser un dia era ell la persona a qui buscarien. Quan va arribar a casa seva a Belgrave Square, ja començava a ser de dia.

Chapter 3: Lord Arthur's Mission

Lord Arthur s'aixeca a les 12 i a la llum del dia, el mal de la nit anterior li sembla molt remot. S'assenta a la butaca i mentre observa un quadre de Sybil Merton, pensa: "Amb el destí de l'assassinat penjant sobre el meu cap, el matrimoni s'ha d'ajornar, n'estic convençut. Solament estava nerviós per saber qui seria la víctima, ja que no tenia enemics directes. Per això, va fer una llista d'amics i familiars i es va decidir per Lady Clementina Beauchamp (cosina segon per part de la seva mare).

Així, va decidir començar a moure's ràpid i després de pagar el xec que havia acordat, prepara el carruatge per sortir de casa. De camí al Buckingham Club, para a una floristeria per enviar-li un patit detall a Sybil i quan arriba a la llibreria, es demana un refresc de llimona.

Allí comença a buscar llibres sobre verins i troba una còpia de *Pharmacopoeia* i *Erskine's Toxicology.* En aquests, llegeix una descripció molt interessant de les propietats de l'aconitina; semblava justament la poció que ell buscava. Després d'anotar els materials necessaris, es dirigeix cap a St James Street, fins a 'Pestle and Humbrey's'. El farmacèutic Mr Pestle es queda sorprès quan Lord Arthur li descriu la comanda, i li comenta que és necessari un certificat mèdic. Arthur s'inventa que el seu gos comença a tenir signes de ràbia i l'ha de matar, i el venedor accepta (fins i tot el felicita dels coneixements sobre toxicologia). El noi posa la pastilla en una caixa petita que compra a Bond Street i condueix fins a la casa de Lady Clementina.

Chapter 4: At Lady Clementina's House

Lady Clem està plorant perquè fa molt temps que Lord Arthtur no la ve a veure, i li explica que no entén per què la gent li dona tanta importància al casament. A més, la noia li comenta que té indigestió i Arthur li promet tenir la cura pel següent mal de panxa. Seguidament, Lord Arthur es va treure la petita caixa de la butxaca i li va donar a la dona, qui volia menjar-se-la en aquells moments perquè li semblava una llaminadura. Tanmateix, el noi li diu que se l'ha de prendre en el seu pròxim atac i marxà de casa sentint-se molt alleujat i feliç.

Més tard va anar a veure la seva dona Sybil per anunciar-li que el casament s'havia d'ajornar, i ella va començar a plorar. Fins i tot en aquells moments, el seu sentit comú es va imposar davant uns mesos de plaer. També li va enviar una carta firmada al pare de la núvia i va anar a veure al seu germà a Venècia: Lord Surbiton. Van passar dues setmanes junts i de mentre, Lord Arthur se sentia molt trist en no veure una notícia de la mort de Lady Clementina a *The Times.*

El 15 d’abril els dos germans van viatjar amb iot fins a Ravenna, però el dia 22, a causa de l’estrès que sentia Arthur, va tornar cap a la ciutat. Res més baixar de la góndola, un munt de telegrames li van anunciar que Lady Clementina havia mort el 17 d’abril! El primer en què va pensar el noi va ser Sybil, i li va comunicar el seu retorn immediat cap a Londres. A l’avió de volta va trobar tres cartes: de la Sybil (es casarien en 7 de juny), la seva mare i de l’advocat de Lady Clementina (Mr Mertons) -la noia l'havia mencionat en el seu testament-.

Dies més tard, mentre Lord Arthur i altres estaven netejant la casa de Clementina, Sybil es va trobar amb la caixeta preciosa que contenia el medicament americà. Arthur es va congelar i es va ruboritzar una mica, però quan va veure l’aconitina es va tornar mortalment pàl·lid. Lady Clementina havia mort de mort natural! El xoc del descobriment va ser gairebé massa per a ell. Va llençar la píndola al foc i es va asseure al sofà amb un crit de desesperació.

Chapter 5: A Change of Plan

Lord Arthur va trigar dies a superar la seva terrible decepció i la parella va haver d'ajornar el matrimoni per segona vegada. Malgrat això, la seva ment brillant no el va deixar en dubte; va repassar la llista d’amics i familiars i aquest cop es va decidir pel seu oncle Dean of Chichester. A més, el verí havia estat un complet fracàs i la dinamita era, òbviament, el que calia provar a continuació.

El seu amic Count Rouvaloff era la persona ideal per als seus plans, i quan va anar a la seva botiga a Bloomsbury, aquest el va redirigir a Soho Square. Allí es va trobar amb una casa en una curiosa placeta; uns minuts més tard, Herr Winkelkopf va entrar a la sala. Li va demanar un rellotge explosiu per a ús domèstic (per Dean of Chichester, suposadament perquè col·lecciona rellotges inusuals), i després d’una petita xerrada, va tornar amb una petita peça rodona de dinamita i un bonic rellotge francès. Era exactament el que Lord Arthur buscava, i van programar-lo perquè explotés divendres al migdia -Dean sempre està a casa en aquella hora-. No li va cobrar res pel servei.

Divendres al migdia va anar al club de Buckingham per esperar les notícies, però cap dels diaris va esmentar a Dean of Chichester. Lord Arthur va entendre que l'intent havia fracassat, i va ser una terrible decepció per a ell. L'endemà, Herr Winkelkopf li va demanar disculpes i un altre rellotge gratis, però Arthur ja havia perdut tota la fe en els explosius.

Dos dies més tard, mentre Lord Arthur pujava les escales, la seva mare el va cridar al seu estudi i li va mostrar una carta que acabava de rebre del Deganat: "Has de llegir aquesta de la teva cosina Jane, és tan bona com una novel·la.”

Chapter 6: A Brillant Idea

THE MODEL MILLIONAIRE

El milionari model ens acosta a l’alta societat anglesa.

THE YOUNG KING

El jove rei és un conte de fades amb moralitat.